

Robert bidrog med hjälp till föräldralösa barn i Kenya

ROBERT EBBESSON

Alder: 19 år. Fyller år på nyårsdagen.
Familj: Mor och far, fem bröder och en syster.

Bor: Rydöbruk. Som äldste son har han fått en egen lägenhet i ett uthus.

Utbildning: Går sista året som anläggare på byggsolan på Kattegattgymnasiet.

Närmaste framtid: Rycker in i lumpen i Eksjö i augusti som gruppbefäl i en pluton.

RYDÖBRUK. Klassresan blev ett minne för livet för Robert Ebbesson och hans kamrater på byggsolan. Mitt i vintern åkte de ner till Afrika för att bygga sovsalar på ett barnhem.

Han har varit hemma några veckor från resan och berättar vid köksbordet i Rydöbruk där mamma bjuder på kaffe.

– Så fort vi kom utanför Nairobi såg vi hur fattigt det var. Stan var sliten, men ute på vischan var det väldigt fattigt. Det var precis som vi sett på TV att folk bodde i skjul och gick med djur. Det var Coca Cola-stånd överallt.

När de 13 eleverna och sex lärarna kom fram till barnhemmet utanför byn Kampi ya Moto stod barnen och sjöng och uppträdde för dem.

– De hade ingen ström på barnhemmet trots att ledningar gick i närheten. Man hade två lampor i matsalen som gick på bilbatterier. Och en i varje sovsal, berättar Robert Ebbesson.

– Det var väldigt primitivt.

Dagen efter satte själva byggandet i gång.

– Det fanns ingen ström så vi fick blanda bruket på gammaldags vis. Spadarna var så små att vi fick stå hukade ner och arbeta i 25-30 graders värme.

För att inte bränna sig i solen smörjde han in sig med solskyddsfaktor 50 och bar keps.

– Vi fick gå runt och vattna hela tiden för betongen brände. Det var stekhet.

Snickarna i gruppen gjorde stora takstolar.

Killarna murade ett hus om 24x6 meter av grovt tillagrade stenar för två sovsalar, men de blev inte riktigt klara till hemresan efter tolv dagar. Bygget ska nu fullföljas av lokala arbetare som de jobbade tillsammans med och ska vara klart till slutet av januari.

Tillsammans. Eleverna från byggsolan arbetade tillsammans med lokala byggnadsarbetare.

Bild: PRIVAT

Trångt. De föräldralösa barnen sover trångt i de gamla sovsalarna.

Bild: PRIVAT

På kvällarna spelade de fotboll med de äldre barnen i barnhemmet, som rymmer en skola och en förskola.

De bjöd med sig barnen på ett besök i nationalparken Lake Nakuru då man såg noshörningar, bufflar och lejon.

– En apa hoppade in i vår bil och ryckte tag i en limpa bröd, minns Robert Ebbesson med ett skratt.

Skulle du åka ner igen?

– Jag vet inte. Det fanns inget vatten, ingen ström, vi kunde knappt tvätta oss, det fanns inte tillräckligt med mat. Maten var värst. Jag skulle kunna tänka mig att åka ner igen om vi bodde bättre, säger han.

– **Varenda person** vi träffade var hur trevlig som helst. Folk var inte alls så tjuriga som i Sverige. Det är ett bättre sätt att hjälpa än att bara skicka pengar. Nu känner man att man gör något.

Hela projektet började med att en volontär som varit i Afrika besökte Kattegattgymnasiet och pratade för att byggsolan skulle åka ner.

Hon hade en kontakt där nere, en svensk kvinna vid namn Jacinta Njoroge Lahti som drev ett barnhem för 60 föräldralösa barn i Kenya.

Eleverna i klassen startade ett så kallat UF-företag (Ung Företagsamhet) för projektet och lyckades samla in material och mer än 200 000 kronor från olika håll, bland annat från rotaryklubbarna i Tylösand och Helsingborg och 50 000 kronor från Olof Palmes Minnesfond.

På resan deltog skolans UF-lärare som hjälpte de afrikanska ungdomarna att starta egna företag som inkluderade frisersalong och företag för äggförsäljning.